

Seg skal saaledes med disse faa Ord paa det Bedste anbefale de af mig stillede Endringsforslag til Vedtagelse af det ærede Thing.

Formanden: Seg maa bemærke, at den ærede Forslagsstiller har henvendt sig til Formanden med Tilkjendegivelse om, at der var indløbet en Feil i Endringsforslaget, idet der stod „30te December“ istedetfor „10de December“, og ønsket det rettet som en Redaction. Da Formanden har seet Manuskriptet til Endringsforslaget efter og fundet, at der stod „30te December“, og da Tidsbestemmelsen i Forslaget er selve Forslagets Indhold, har Formanden ikke kunnet gaae ind paa, at det kunde rettes som en Redaction; men enten maatte den ærede Landstingsmand have fremkommet med et Underendringsforslag eller ogsaa maa det søges rettet ved et Endringsforslag til 3die Behandling. Ved Afstemningen kan der jo tages Hensyn til dette Sidste.

Indenrigsministeren: Seg er gaaet ud fra den Forudsætning, at det var „10de December“.

Hørgaard: Seg maa bemærke, at jeg troer at have tydelig udtalt, at jeg vilde søge at faae „30te December“ rettet til „10de December“ inden 3die Behandling, saafremt det ikke kan rettes som en Redaction, og jeg haaber saaledes, at der saa ikke vil være nogen Hindring for Afstemningen, naar jeg udtaler, at jeg vil søge at faae denne Skrivefeil rettet ved et Endringsforslag til næste Behandling.

Formanden: Mit Svar gik netop ud paa, at det ikke kunde rettes som en Redaction.

Saug: Seg vil tage mig den Frihed at anbefale disse Forslag, saameget mere som den høitæredte Minister har lovet til 3die Behandling at ville fremkomme med et Forslag om, at det kun skal være en interimistisk Bestemmelse for et Aar. Seg vil ikke gerere mig som den, der forstaaer sig nøie paa Fisseriet i Kiiimfjorden, men jeg hoer Kiiimfjorden nær og jeg har selv Fisseri og har beskæftiget mig dermed fra min Ungdom, saa jeg har en Deel Erfar-

ring til Fisseriet i min Fjord, som tildeels ogsaa kan anvendes paa Kiiimfjords-Fisseriet, og jeg har ofte hørt saadanne Bestemmelser rose af Folk, som jeg har megen Tillid til, og jeg tør derfor anbefale, at Bestemmelserne ophøies til Lov. Der er ogsaa flere af Fisserne, der meget nødig ville have, at det omhandlede Redskab skal blive forbudt. Som af den ærede Forslagsstiller anført, forholder det sig saaledes, at der i Kiiimfjorden ofte gives meget dybt Bånd, og hvor man ikke kan bruge Lystræt eller Algjernet; man har ofte, som det hedder, 24 Allen Træ eller en 24 Allen lang Stang og kan dog ei naae Fjordens Bund. Paa saadanne Steder er altsaa det eneste Redskab, der kan anvendes til at stange Al med, Blumpjernet (Sauglyster paa Line). Dette Fisseri kan ogsaa drives paa en Tid, da ellers andet Fisseri ikke kan bruges, og de Folk deroppe, som leve af Fisseri, see altsaa meget gjerne at have Noget at slyle med paa den Tid. Paa Grund heraf troer jeg ikke, at man bør opsætte disse Bestemmelser, indtil man faaer Sagen endnu nøiere undersøgt. Sagen er vistnok allerede meget godt og stærkt undersøgt forinden Udgivelsen af den nu gjældende Lovgivning om Kiiimfjordsfisseriet, men det kan jo aldrig ved saadanne Lovgivningsarbejder undgaaes, at der jo kan være en eller anden speciel Ting, som ikke er kommen i tilstrækkelig Betragtning. Da Loven nu er traadt i Kraft, saa er det de Folk, som skulle have Nytte af den, meget om at gjøre, at den bliver suppleret saa godt som muligt. Seg skal saaledes tillade mig at anbefale dette Forslag, idetmindstets sidste Stykke.

Indenrigsministeren: Der er altid to Anstuelser, der staae imod hinanden ved Behandlingen af Love som denne, nemlig Hensynet til Fissernes velskikkelige Lary og Hensynet til Fisserierne, altsaa til Fissernes fremtidige Lary. Det er anerkjendt fra alle Sider, at man ved at bruge Malestangen, hvorledes man end vil indrette dette Redskab, er udsat for at komme til at faare en Mængde Fiss uden at fange dem, og at altsaa dette Redskab er forbundet med bethdelige Ulemper; dette er ogsaa Grunden, hvorfor man ikke er gaaet ind